

CARNETE
MARO

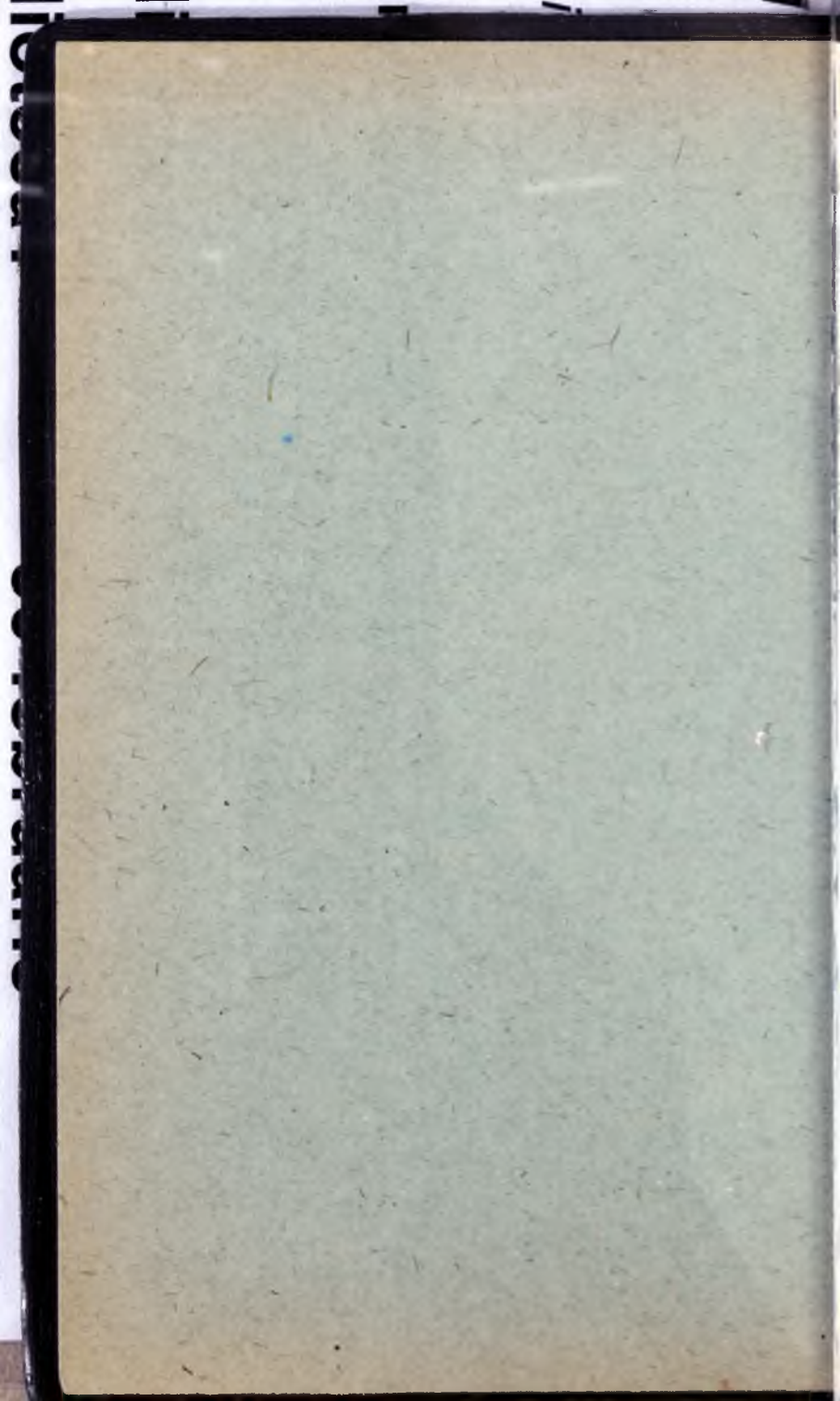
(29)

1983

Aurel Junivrosu

5673 - BORCA

JUD. NEAMT
- ROMANIA -

*

(dintr-o scisoare către OCTAVIAN

PALER :

*

... într-o orne în care prea mulți
consideră că talentul poate scuza
chiar și o crimă.

...

... pronunțasem cuvântul fericire,
abuzasem de o ambiguitate, dar
cred că derisem să spun că, într-o
lume (și putea numi lumea și
conjunctură ?!) reificată, obisnuită
de-acum să-mi bogatelizeze 'chiar'
miturile (...), luciditatea în felul în
care o gândeam eu putea fi numită
chiar și fericire.

...

... întotdeauna proces lucrurilor grant
numite clare, când de fapt ele nu-s
deci multumite cu propria-le ca-
talogare. Atâta timp cât fericirea
mea, în acest fel, nu mărește rănilor

planetei, înseamnă că am optat
pentru o fericire care nu abuzează
de aceleași principii care uneori profa-
nocirile în diademe, și invers.

...
Pentru că o fericire multumită nu este
decît un sinonim al morții, o vâpșă
care s-a culcat între două hălci
de pământ.

...
Prefer acel rîu în care imaginația și
profunditatea pot înota liniștite, depă-
șindu-se de maluri înspre ele însele.

...
... nu puteam suporta ideea că mai
poți pune probleme privind utilita-
tea artistică, cînd poate învâsi man-
ta este scoasă din casă, împinsă
pe un zid și cîmșită de gloanțe.

...
Nu suport ideea că un scriitor,
chiar genial, e mai important decît

o toră. Si apoi, geniul e sinteza
unor vizii ordonate în timp.

...
Îi spuneam că ai fi scriitor nu în-
seamnă a fi superior celorlalți, a
discrimina, ci înseamnă doar a fi
ALTFEL, ceea ce, cred eu, e cu totul
altceva. Si apoi, ce scriitor poate fi
aceia care ar fugi chiar viața lui,
bună sau rea, cum e?!"

...
... eu cred că unii dintre noi înțeleg
pea riguri că nu înțeleg altceva
deci scriitori, de-abia aici luciditatea
părându-mi-se suspectă, predominantă.

...
Cred că în viață nu ne reîntorcem
la multe cărți. Sunt numai unele
pe care nu avem timp să le uităm
într-o viață de om.

...
Ploaia este una din marile de-

mărisiri pe care le-am întâlnit
pe planeta aceasta. Statui de muzici
de cântăci, de femei. Într-un fel,
stiu, țara e o altă descriere
pe care o trăiesc și în care doresc
să fiu cât mai viu. Dar fără tobă
și, mai ales, fără garduri.)

...

20 mai 1983

*
- Pământul - acest diamant plin
de noroi.

*
- ~~Sunt~~ Apa des mult, precum
picturile de ouă lipitori.

*
- Dor de o iubire care să-mi
dăruiească grauri din minte
și muzicile de seară din trup.

*

*

- Ai terminat cartea, romanul, lui Tudor Dumitru Sarou - „Treizeci și trei”! Excelentă! Un scriitor absolut talentat, absolut interesant! Sunt multe pagini scrise admirabil. Lumea „propusă” de Sarou este miraculoasă și plină de surprize, Sarou știe să se descopere și să ne-o lase nouă pe proprie descoperire. Un scriitor de citit la fiecare carte!

*

- După două zile și ceva, a nești prea. E puțin bolnavă. O mângâie fără să o mîie și-i poartă de grijă. Da, domnule, ții foarte mult la acest OM. EA face parte atât de mult din cuviințele și năzuirile tale, încât despărțirea de EA n-or fi decît

ceva minime mortii. Ce te-ar
putea neînvia după un posibil
"după EA"?! Poate că numai călă-
torile. Vrei să rămâi cu EA prin
grădinitele lumii, "Hokusai" cum
le-ai zis tu.

*
- Sigur, e foarte greu de controlat
buna-credință a oamenilor, dar
când prietena ta din Franța, Corinne
Boudelicque, îți scrie că în vara
aceasta va pleca împreună cu
Poumo în Scandinavia, după ce
în secole trecute au fost în S-Est
Europei și în Africa Centrală,
parcă ti se face greutate și, desigur,
ti-e ciudă că din motive unora
stranii noi românii nu putem
pleca ușor să vedem lumea.

Te pomenești - om avea septe
vieti și, deci, timp destul și

pentru călătorii ...

*

- Spuneți mereu că ești un domn
deși trăiești ca un proletar!

*

- Pentru tine, dacă e necesar mă
stie păianjenii, „domn” are o
semnificație serioasă și profundă:
domn e cel care întemeiază o
gumusețe prin muncă și har, nu
cel care se complăce în „luzuri și
lene, nu cel care este fericit și
„domn” pentru că este ... incult
și, deci, face în suficiențe cel
mai des animalice.

*

- Lucian Vasiliu: „Pentru T. a ta,
inducibilă și ... utopică (e frumos
asa!), afecțiunea mea din totdeauna”.

Da, dragul meu Lucian,
„inducibilă și utopică"! Bunule!

*

- Îți iei pe moștenimul Petru-Ciprian
și te duci la o cascadă și te scotocești
El arunca în tine cu pietre, de pe
mal. Tu te abuzuiși, era caldă
apa, era ca pe veremuri!

*

- Mame e ziua Anei Polandiana
LA MULȚI ANI!, femeie ce ești
poetă și nu oricum!

Ași e ziua domnului Victor Telea!
LA MULȚI ANI!, om bun!

* 24 mai 1983

*

- Toată ziua te gîndesti la un poem amplu: „Carnea”.
Îl vei putea scrie!?

*

- Cumplit plictis. Nu poți face nimic. Și știi că numai absenta unei femei te îngroapă.

*

25 mai 1983

- Disgratio spectacol corrida! Ce-or fi făcînd spaniolii eroic și entuziasmanți în această manifestare primitivă?! Un om, un om omnis, se luptă cu un taur! El intră în arenă știind că are toate atențiile de parte sa, ba, spre deosebire de bou are și rațiune! Curat eroism să te lupți cu o vacă! Și, mai ales, cită sensibil-

tate să fie în tribună și să fac
atac de cord că îl terrorează
un taur! Fiecare popor e făcând
cîte un obicei oza idiot?!

*

- Ți-e teamă să nu te îmbolnăvești
din cauza solitudinii, din cauza
absenței iubirii, din cauza că nu
te poți vedea cu nici un prieten
aderănt! Uiti prea multe, citesti
prea puțin în comparație cu alții
brennuri, scrii mbei puțin ca
niciodată, ba în plus îți agorzi
și de prezenta gălăgioasă a lui
Petru-Ciprian - exagerat de mofturos
și îndrăcit uneori.

EA continuă să fie atât de departe
de tine, totuși, atât de ambiguă
e relația dintre voi, în ciuda
imensei afecțiuni ce i-o porți,
habar n-ai ce mai poți găsi

dar în această lume ticănită
cu suruburi și vată parcă!?

*

- Putini oameni cu care poți vorbi
dincolo de mitocăni! Cîmplit
destin să zăbovești printre atîta
oameni de nimic! Violeta, profesora
de franceză, este realmente unica
persoană cu care poți discuta în limite
intellectuale, metafizice. Dar este
insuficient. Cu învățătorul Petrescu,
altfel om serios și plin de bun-simț, și
nu poți aborda decît subiecte istorice.
Surpat e rezervat și bine-crescut.
Învățătoarele sînt agreabile și
demne de tot respectul!

Dar este insuficient pentru spiritul
tău. De fapt, din acest punct de vedere
există multă neîncredere.

Priet pot departe de glăciunile
adeverate!

*

25 mai 1983

*

- Deși pleci tare amărât și pustiit
spre școală, plîns și nedormit,
aveai rădăcini pe lângă mare bucurie.
Autorul bucuriei: prietena ta din
Franța, Corinne Boudelicogne, îți
trimisese un pachet în care se aflau
două cărți pe care ti le dorea din
motive sentimentale: monografia
album „Charilyn Mourse”, édition
PAC, de Françoise Arnaud și Fran
çoise Berber — carte absolut
minunată! — și „La vie secrète
de Salvador Dali” de ... Salvador
Dali.

Corinne! Cum ai putea să-și uită
vrednicia pentru minunatele cadouri
pe care ti le-a făcut în acești ani!
Te simți atât de îndatorat față de
această minunată fată a Galiei!
Totuși, a făcut dintr-o dimineață
intunecată și ni plină de lumină.

*

*

- Și, totuși, a veste tristă, aici: a murit tatăl lui Vasile Prîrgăsoanu, bunul tău coleg din liceu. Și tot asta ti l-au îngropat. Sigur, murise în zilele din urmă, dar tu nu știseai. Un gând pios pentru acest om de 61 de ani! Și fusese întotdeauna simpatic!

*

26 mai 1983

- O telegramă de la Marius: „Vino te rog P. Neamt, optește gara duminică?”

È nebun?! Nu, e normal. Ți scriaseră să optește, că nu se poate înscrie la alt liceu dacă nu încheie anul acolo unde e. Și dai și tu o telegramă: „Ți-am scris. Nu pleca”.

Seara, la poștă, a scrisoare foarte ciudată, plină și profundă în care îți zicea că înnebunită va pleca de la Galați. „Pentru totdeauna”. Ț

înțelege perfect. Dar nu ai cum să
ajuti să se înscrie la un alt liceu acum.
Chiar te-ai întâlnit și cu Tiganu în
seara aceasta și el îți confirmă impo-
sibilitatea - i dă a-l ajuta acum pe
darius.

Bin întregă-i epistolă răzbătea
gîndul unui poet profund! Va
Fi!? Tu ai făcut tare multe
lucruri importante pentru el, pentru
poesia din el. Îi trebuie puțină
măsură acum, chiar dacă trăiește
într-un mediu insuportabil.

*

- Începutul epistolei sale: „Undorita
pare să fi tare neliniștită! Nu știu de
ce această pritență nu mai dăsească
în mijlocul focului. Hurătorul?!
Poate - un răspuns.

Îmi spune destul de comic: „Aș mei
nu mă mai înțeleg, de la cel mai
mare la cel mai mic“. Cum ar

scrita Iosul cel feroce prostie?"

*

- EA. Tacuta. Acum simbioare. Acum
distanta. Cu ochii ei tot mai tristi
si fumezi. Si de ce sentimentul ca
n-ai ad-ti menti naldarea, ca te va
obosi comportamentul ei, acele taceri
aproape abuzive, discutabile, acele
gesturi deloc infantile, cit mai de-
grabă explori de unei feminitati
nănite, poate chiar ale unei femini-
tati petrionice adevaratei iubiri.
Cel mai bun lucru ar fi s-o lasi
un timp in pace, sa-i dai mai putina
atentie, s-o canti mai putin — reactia
ei intr-o asemenea situatie ar putea
fi relevanta.

Dar parcă esti mult prea ingur
ca s-o poti lasa in umbră vreun
moment. Tu prea mult la ea,
pete. Ar fi cit de dureros se ai certi-
tudinea ca n-a meritat imparatiile
cu care ai infumusetat-o in ocesti

ani.

*

27 mai 1983

- A! E ziua Juliei, soția fratelui
tău. LA MULȚI ANI! Și să fii bună,
să fii generoasă!

*

27 mai 1983

- O muntă. Mitică Fedeleș și Lidia
Florea. Nu asta are importanță.
Privești acea „verboare împenească”
după ora 2, noaptea. Bannuri? Nu
o vulgarizare cumplită a dansului
Cineva și strage atentă că
venurile întecelor pe care le vântă
muzicanții sînt „date naibii”. Nu,
domnule, sînt total idioate. De ce
ai asta, tu? Un sentiment penibil.
Nu suporti astfel de ritualuri vul-
garizate, în săli supraaglomerate,
în care se amestecă fel de fel de
miroruri, de picioare respalate mai
ales. Stai cu Radu F. și Maria lui,
cu doctorul Andronic, timporeș și

cu alti băieți.

Si totuși privești cu luare aminte
aiele de hântuire dansante re-
controlate. Înțelegi că acei oameni
se bucură în felul lor, dar bucuria
lor ti se pareă urâtă, animalică,
neînsemnată la urma urmei.

Apoi ai plecat. Nu ai mai rezistat la
acei spectacol jenant.

*

- O discuție cu EA. Sărutul ei efectuos.
Poate o, în sfârșit, definitivă iubire.
Poate în sfârșit, o femeie pe care vrei
s-o opărați amândoi.

*

29 mai 1983

- EA. Atit în aceste zile. EA.

*

2 iunie 1983, joi

- EA.

*

3 iunie 1983

*

- Scriindu-ti deseori textele cu ultima picătură de rînghe beată de gînd.

*

- De ce vorbești precum un rug!

*

- Dinu Săvaneu se declară mereu "scriitorul activiștilor de partid".
Beh! Acest boier scapă zăruși proaste, unor demagogice. De ce nu scriitorul "tractoristilor"? sau "scriitorul pînleazurilor"...

*

- Sfîntii n-au TIMP. Ca și martirii.

*

- Un drum la P. Neamt, sîmbătă, pe 4 iunie.

Jonel, Julia, nepotul și Ionuț în
șteptarea unui drum spre Mare.
Nepotul, curios, iscoditor, zălăgio

*

- Sergiu Adam ti-a solicitat poeme
pentru ATENEU. Si Trinitati. Obozit.
Esti obozit. Si aglomerat de prea
multe probleme.
Si examenele. Si n-ai invatat nimic.
Danger!

*

- FA. Meren. In fiecare zi.

*

8 iunie 1983

- Citesti „Aforisme. Paradoxuri. Cupetariile”
de George Bernard Shaw.
Cite eforturi pentru ca sa para inte-
resant! Cind „cupetariile” lui Shaw
nu-s didactice nint cel mai des
idiotate.

*

- Fiecare zi pe care o traiesti acum
poarta numele Ei, meren' al
Ei.

*

*

- După România - Cehoslovacia
la București, acum Suedia -
România 0-1 la Stockholm.
Ce bucurie! Pur și simplu nu
ei putut să mai adormi de
oțita bucurie! Oh, fotbalul!

* 10 iunie 1983

- Drum la P. Neamt. Colocviile
teatrale" ale I.T. - ului. Ești imo-
tat. Te duci cu Radu Florescu. Sau
te duci singur. Când te duci singur
te simți mai bine. Radu e un băiat
bun dar în discuții cu „personalități”
el nu spune nimic, de aici o oarecare
Tăcere jenantă. Îți spunea: „Nu-
fac probleme! Îmi vine să rîd, chiar
dacă vor protest”. Tocmai aceasta e
problema: dacă e poet nu are
voie să pară oza și, desigur, nici
să nu fie.

*

*

- "Jucăria de vorbe", o piesă după texte de-ale lui T. Arghezi, în regia lui Al. Sabija, scenografia (orecare) a lui Laurentiu Dumitresc. spectacol plin de haz, mișcare și umor-dispoziție, dar meritul este în special al textelor lui Arghezi. Gh. Bănilă, Ana Ciocăta și Costică Gheneșcu, oricum, remarcabili și aici.

*

- "Hardughia" - de M.R. Jacoban. Piesă inspirată, crezi, de dorințele Academiei Mihailene din Jari. Piesă multă, spectacol oarecare, actorii nu prea erau în rol.

*

- "Progul albastru" de T.D. Sorbu. În regia lui Mircea Cornișteanu. Pe fondul unui obiznuit bigotism țărănesc, o sarlatanie poetizată și

unor filozofic-religioasă. Scenografie remarcabilă: ... Scriba Joe inegal al actorilor. Remarcabil doar: Ceca Bloss și Maria Teslaru. Textul ti se pare bun. Nu mi se pare spectacolul.

*

- Dor, oricum, zile schimbate, departe de tristetea spirituală ce brăzda în școala aceea de la Măderi.

*

- În câteva nopți te-ai durut pieptul de dor de EA. N-ai iubi niciodată așa mult, parcă, așa copilăresc și profund, așa definitiv. Și nu știu, totuși, ce voi ieri !! Nu știu!

*

- Ploi mărunte, drumuri pe

străzi, uitarea.

*

- Biserici cu Laurentiu Dumitrescu, cu Sandu Băbiza (parcă' prea "preocupat" numai de el), cu pictorii D-toru Berem (simpatic!) și Mihai Chivaru (desigur pentru că pictează biserici?!), cu mulți actori (Dănilă: "Mai compui?!"), cu insipidul Bunghez (culturalnic promovată director de teatru), cu Victor Ioan Frunză ("Noroc!" - "Noroc", preocupat. - deh!), cu Ștefan Oprescu (criticul de la cronica; "folclorist" unora, cu tine!), cu Violet Tudose și ceilalți de pe la ziar, cu judecătorul Ciobotaru (exagerat de omalabil în totdeauna!) etc.

*

- Vanilica Toranu. "Introduci la un spectacol" într-o seară. Era plăcută. Mi-a plăcut și-o vezi

asa.

*

- Venisei prin Vg. decont. Cu scurta
escala acolo. Si toti baietii.
Ce prieteni erati pe vremea cind
publicati doar pe ici si colo, cind
nu aveati carti ce Trebnicu sa
opara etc! Ati devenit invidiosi or
suspiciosi, nesinceri, palavragii,
impudici si grandomani. Vai de
voi cind sinteti impreuna!

*

- Anul Blandiana: „Nici chiar
geniul nu poate tine loc de bun
simt” (in „Rev. literara”, ultimul
numar). Da!

Un zind ni al tau, pe care
l-ai rostit de nenumarate ori

*

*

- Marius. Din ce în ce mai prezentios și nu numai?! Posibil. Și răspunzi la fel.

*

- Iudiciala. Nimic nu distruge mai ușor sufletul unui om bun.

*

EA. Poate că mereu va fi schimbătoare. Poate că numai te îngigesti că sufărutii o împedă în cămăleon?! Teama de a nu te pierde ca prieten, în cazul în care ti-or refuza iubirea?! Dar, atunci, de ce ai tăia teatrul?! În numele căruia ghemureți?! EA, crezi, e prima femeie pe care o cunoști și care e întortocheată oza unui răut femeile de prin cărti. „Din ce pământ a fost făcută EA?!”

*

*
- Lecturi silnicite. Timp rău.

*
- Neînțeleptele! Până când?

*
- În ultimele zile ti s-a părut
că ai îmbătrânit, că ti-au apărut
cute adânci pe chip. Poate că nu
este așa.

* 14 iunie 1983

- Cu gândul la EA. "Dureros de
dulce"! Ti-a slăbităcit simțurile
te-a copilărit și purificat. Ai
s-o pierzi prin albele vânturi
ai s-o pierzi tocmai pentru că
niciodată n-ai fost mai coplesit
de anotimpurile unei fete!
Ai s-o pierzi pentru că nu
poți fi niciodată de partea
unei mari bucurii, pentru că nu

esti decit de partea pozicii, de
partea textelor tale.

*

- Ostringi în brate și totul ți se
tulbură - în gânduri. Sau se 'lim-
peste! Nu mai știi. Sau poate că
gustul acelei pierșanii nu vine decit
din marea bucurie ce-ți umple
gândurile când o știi în pragma
ta. Nu vrei să te întrebzi acum:
oare nu diviniză și o răluță,
o mică dulce cabotină!?

*

- Încetezi puțin. Nu ai liniște. Esti
prost!

*

15 iunie 1983

- N-ai prieteni aici! Asta recunosti
cel mai des. Aproape plingi.

*

- DIN NOU DESPRE DOBITOCIE

- Găsești pe holul școlii, din nou, ~~și~~ poate douăzeci de elevi de clasa a VII-a, fete și băieți, în genușchi cu fața spre perete.

Ți pusese filistinul directorul. Ștugele înrozindu-ți obrazii. În rădăcină de acolo. Aveai ră conștiență nu mult după aceea că îi puseși din nou. Suferi foarte mult fiind veri otfel de lucruri pentru că punându-i în genușchi precum or prave mîste slugi, idiotii acertia de pseudo-educatori nu zăgăvesc ni unilere doar mîste copii, ci lovesc în demnitatea întregului popor, ei lovesc în însăși ființa națională, încercînd s-o știrbească, s-o aducă iar în aceea nesuferită precaritate care ne-a dus astăzi de mult în frîmîntarea noastră istorie.

Trăiești printre cea mulți oameni

de nimic și, iată, gesturi ca cel
de aici sînt suficiente pentru a da
dreptate tuturor curiozităților tale
rele despre filistinii și nesimțiti,
și ei de la Mădări sau de aiurea.
Ce rost mai are (nu neapărat doar
într-o școală!) să vorbim copiii
despre respect și demnitate, despre
"trăimorii morți" pentru demnitate
și respect, cînd directorii de școală
fac astfel de lucruri!?!

Este de-a dreptul strigător la
ceruri! Detestabilă și presa care
n-ar publica intervențiile tale sau
ale altui tânăr de bună-credință în
legătură cu astfel de primitivisme!
Ești profund dezgustat!

*

- Ultima oră pe planeta Pămînt
în clasa lui T. Ca să nu pîngi,
le-ai citit zînduri de-ale lui
Eminescu și Shakespeare, de-ale
lui Iorga și Heraclit. Apoi le-ai
citit poezii burlești de Marin

Sorescu. Era singurul mod cinstit
de a termina ultima oră cu ei,
citindu-le poezii, răminând de
partea victii tale.

T-ai iubit pe acei copii! Mult de
tot! Clasele a 8-a au fost un bal-
sam pentru tine în acest an. Si-n
anii, desigur, când se numeau clasa
a 6-a ori clasa a 7-a.

În clasă n-ai realizat intens deo-
partirea. Te-ai dorit să fie bunii,
dincolo de orice alte mădălavării.
Si i-ai rugat să te ierte dacă i-ai
supărat vreodată, intenția ta fiind
nu de a-i supăra.

După ce ai plecat, mai apoi, ai simțit
ruptura. Ai simțit că n-ai de T. ai să
te rupi, că ai început să pierdeti
tare mult din siguranța fru-
museții.

Plouă. Toată ziua a plouat. Dacă
a iubi prea mult ni e aproape
fără limite de vreme 'fel e o
vină, atunci ești vinovat.

După-amiază, EA a venit la timp.
O seită! Dar ni gustul puștii lui ce
crește, dincolo de sărut ni tocare
ni imberbitizare. N-oi vrut să
plîng. Ai plîns seara. Bietule,
bietule! Mai ales că ea consimțise
la ideea ta neghiscabă de a încerca
s-o uiti totalmente cîteva luni pentru
a-ți da 'seama dacă într-adevăr nu
poți trăi fără tine.

Este atât de greu să morți astfel de
gînduri! Vei avea puterea să nu fii
distors de o minune! Sigur, trebuie
să mparietuiești chiar ni celei mai
durerotare plăcări, trebuie să-ți poți
scrie pînă la ultima picătură 'de'
orînge cîntile. Acum, însă, nu poți
să nu plîngi, în timp ce o faci
plouă mereu, profund ni frumos!

Pe mază a rămas guma de mestecat
pe care o avea în gură. Este gresită
pe un bilet pe care scrie: "Paler-
V. Tudor".

*

ni

*

- Creo, ergo felix sum? Da!

*

- Si bine că plouă așa mult, ni
mergim! Și liniștești timpanele.

* 16 iunie 1983

- O scrisoare aproape neverosimilă de la Rebecca!

« Aurel,

Nu-mi place să sufoc pe nimeni
cu amorul meu, dar să ști că din
tota oamenii pe care-i cunosc la
ac. oră, pe tine te iubesc cel mai
mult. E concluzia la care am ajuns
acum cîteva minute și mă gră-
besc să ti-o transmit; să ajung
la tine frîcșe.

Te-am iertat pentru toate păcatele
pe care nu le-ai avut și ptr. cele

pe care nu aveai de gând să le
ai...". Hm!

*

- Azi e „Înălțarea”. Sărbătoare...
Pentru tine e „Căderea”. EA
a născut toate cererile tale azi. Și
tu umbli sădrentuit prin sădrentele
acestor cereri.

Știi să va fi a noaptea albă, știi
că de fapt nici nu mai are rost
să-ți găsești liniștea în somn.

*

- Ți se reconfirmă faptul că miciodată
nu ai să fii un om mulțumit
de fericire. Ori de fericiri pămînt-
tești!

* 16 iunie 1983

*

- Stai cu EA în Biblioteca din Nord
O țu de mîna. Sînteti Tristi, cu
lavrini în colturile ochilor. Vă
doare gîndul că e penultima
și în care vă veti nubi înțilni
în Biblioteca din Nord. Biblioteca
aceea vă stie atîtea mici mi-
nunătăi, și a spărat deseori de
inbecilitatea multora dintre cei
din jur, acolo și-ți găsit de-
seori liniștea stînd aproape unul
de altul, pînîndu-vă, deseori
tu ascultînd-o cum îți cîntă,
vocea ei emotionantă instaurînd
întotdeauna bucuria și nemînătatea
în sufletul tău. (Cîntec, nice Cioran,
- "il n'est de mot plus indécent en
aucune langue").

Te va dura mereu depărtarea
de această seită, mai ales de EA
în acest timp! Poate se va por

altfel viața voastră, dar veți păs-
tra minunat timpul vostru de
acum. Poate că azi a simțit ni EA
dureros cât de apropiată simțeti,
câte clipe să leagă!

Ti-ai ascuns ochii în părul ei și
ai strins-o la piept. După ce a
plecat nu te-ai mai putut abține.
Ai învânat ușa și ai plîns ca un copil.
Și nu ti-e rușine deloc de acele
momente în care tot ce ai bun și
nevăzibil în tine dă în lacrimă.

*

- Noaptea a trecut. Așa cum bănuiai,
nu-ai putut adormi. Ai scris. A
plouat toată noaptea. Numai la EA
te-ai gândit. Fumusemia!

*

- Ai citit din Cioran și dintr-o
istorie a lingvisticii.

*

17 iunie 1983

*

- Ultima zi cu oamenii aceia de
14 ani în ceră:

- Liana Rares ti-a lăsat în
bibliotecă, pe mese, trei garoafe
și doi trandafiri. Alături, citen
cuvinte: „Florile aduc întotdeauna
mai FRUMUȘETE.”

Frumos gestul ei!

- EA ti-a adus „Visul lui Porumb
de Iris Murdoch. Plîngea. Pentru
că e ultima zi. Dar nu te-a
mai căutat. N-a mai venit,
la plecare, în bibliotecă din
Nord. Punea punct unei ipoteze
Se gândea doar la EA, numai
EA avea sentimente, ceilalți
nu?! Tu, de exemplu. Putea să
se poarte mai frumos cu tine
în această ultimă zi. Măcar
din politete...

- La ora 16 va fi un fel de

... banchet. Acum citeva zile
EA ti-a spus că nu i-or conveni
dacă te-ai duce ni tu. Că i-or fi
... rușine.

Desigur, unui om pe care l-ai
iubit nu-i poți spune așa ceva;
că te duci la o distracție dar ti-e
rușine acolo dacă vine ni el ...

Când i-ai spus Violetei de ce nu
vii: pentru că ~~gata~~ la core ai
ținut în acești ani cel mai mult
i-ai frică să nu se nintă rău dacă
vii ni tu, Violeta s-a enervat
ni a spus că EA e-o proastă,
că îi vine s-o "plesnească".
Deh! Dar oră-i, dragă Violeta!

Directorul, vorbindu-le didac-
ticos în ora de dirigentie festivă ni
ultimă, vorbea de istoria poporului
nostru, de demnitate ni le ruga
să ia exemple de la artfel de

... foarte. El, care mai ieri
punea copiii patriei în genușuri
și cu fata la perete pe holul
școlii...

Dei: nahatul e de diverse nuanțe
și se dictează pe zile.

- Ca mai mare calitate a ta
ți se pare a fi bunătatea. Dar
ea este și cel mai mare defect.

- Aștepti să treacă lunile următoare
pentru a ști, ca scriitor, cât de
ipocrită a fost EA în acești ani.
Refuzi să te mai gîndesti, chiar
dacă îți vei aminti mereu cuvintele
vocei ei, chiar dacă "Tratatul
de eretică" îi murmură vocea
și e deseori bolnav de EA, chiar
dacă o să te mai doară pieptul
de dorul ce i-l vei duce.

Nu mai în vînt și inutilități

frunte (femei) atât de întorto-
cheată, de exasperante. Dar poate
că arta e unica lor calitate, la
urma urmei, unica ciudătenie
care-i predispoze pe bărbați la
pariușe, adică îi face să confunde
ciudătenia (nici măcar expresivita-
tea) cu FRUMUȘETEA.

*

— O femeie săracă la o poartă.
Plîngînd. Cu copiii ei. Unul de
10 ani. O fată de 15 ani. Și femeia
aceea plîngînd. Un băiețel al ei
a murit undeva pe un șantier.
"În Rusia!" îți spune o fetiță de
8 ani. Unii se opresc și-și întrebă
ce are. O compătimesc. Ea, femeia
plîngîndă, stă la poarta aceea.
Casa ei e mult mai departe. O
femeie foarte săracă plîngînd

vertea că i-a murit un băieț
mare. Ti se reconfirmă o veche
observație: oamenii săraci li
se dă atenție, potrivă atenție, nu
când le moare cinșa. Săracii
mitizează suferințele, le teatrali-
zându-le puțin, atrăgând atenția.
Compatimirea le este mai necesară
decît un sac cu bani.
Ești de partea lor.

*

- Viorica Luca. O scrisoare cu
gînduri inimicigose. O femeie
foarte bună și frumoasă făcîndu-ți
mărturisiri disperate, ultime, după
ce fostul ei sot, fostul tîu prieten
Cristinel Pricop, cîmă-i apăruse
o plăchetă achiloadă de poezie
la Ed. Militară, i-a întors
patele fostei lui femei, femeie
care dorise să-l felicite pentru
carte, măcar din politețe,

deci spunându-ți veritativă lui,
apoi frigiditatea afectivă la care
a ajuns, dorința de a renunța la
orice cuvânt de viață, la totul.
O femeie minunată în pragul
disperării! Ai trebui să pleci, să
răi cu ea, să o iubești și să o
mângâi, să o liniștești. Și, iată,
trăind o viață neînșelabilă aici
în munte, n-ai nici măcar bani
ca să pleci, n-ai nimic, nici
măcar siguranța c-ai mai
putea o găsi în Constanța, mai des
că-ți amintea plecarea ("definitivă")
spre Brașov în aceste zile.

Orice scriitor e las atunci când
găsește o scuză curioasă în
fața disperării unui om din jur,
și tu esti acum, da, un idiot
care crede că până și înuciderea
literaturii și că o moarte nu
este odevărită până ce nu se
săvârșeste.

Trei curiozitate ni ne scuzam
fata de amărăciunea unui om
pe care ne facem că voram să-
ajutăm! Căta ipocrizie într-o lume
fantasmagorică! Si mai vorbești
de lumină, de 'reflektul tău'
bun, poete! Si nu faci decât
ni locuiești ni tu într-un rahat
Ba mai ai tūpeul să crezi că
numai directorul tău e filist
ni locuiește - n rahat. Da, el
locuiește în rahat, el este locuit
de rahat, dar tu n-ai făcut
niciodată ce face el, ~~si totuși~~ ^{si totuși} esti
~~si totuși~~ reputacios în fata
suferinței acestei Viorica Luca
pe care nu ti-o poti aminti decât
bună ni frumosa, foarte frumosa
chiar.

Nu găsești soluții nici pentru
vita ta, dar pentru fata aceasta
artălbui să găsești ceva mai

bun decît moartea.

* 18 iunie 1983

- De cîte ori scripăm într-o
ziată! Poate că nimic altceva
nu facem mai des și mai...
natural.

* 19 iunie 1983

- O, dar „Concertul în re minor”
al lui Mozart îți se pare mi-
nemat! E „vinovat” și ~~Scriato~~
Richter!?

*

- Ai primit cele două scrisori de
la EA, din 3 și 11 mai 1983. Atunci
nu ai înțeles-o, epistola din
11 mai te orăncare într-o păr-
tăie pur și simplu. Sufereai cumplit.
O iubeară și o iubești atât de mult.
Ai primit epistolele ei și acum îi dai
dreptate. E mai lucidă și mai matură.

decît tine. Tu ești mai personal
rîngele tîu aleargă tare neșede,
e iubesti cu prea multă vestăpînire
Nu-s neșezuri, e o recunoaștere
de fapt. Poate c-ai înțelege-s'ni
mai bine dacă n-ai "trîni atît de
rînger, atît de în pustiu!

Iti închipui că nu ai puterea să
fii rîm cu ea, că nu ai putea să
fii decît tare bun.

* 19 iunie 1983

- Petru-Cipriom a fost la mare
în ultimele două săptămîni. Nu l-a
revedut. Mama iti povestește o
fază: într-o seară erau amîndoi
în camera ta și se uitau la un film.
Mama era pe un scaun, lîngă sobă.
Nepotul era pe pat și se uita la
un moment dat, doi se sîrutară
în acel film. Nepotul s-a ridicat
de pe pat, s-a dus la mama și a

~~scrisorile~~
săritat-o de câteva ori.

*

- Este nemăipomenit! T. nu-ți
iese deloc din minte și învâță.
Stăpîna!

*

- Teri deseori la poartă, ca un
amătit, să vezi dacă nu vine EA...
Și, desigur, EA n-are cum să vină
în acele momente.

*

- Învăți. Citesti cu nerat la lingvistică.
Nu e lipsită de lucruri foarte interesante,
dar e scrisă prea sec. Și trebuie s-o
citesti pentru că ești obligat, nu din
pură plăcere.

*

20 iunie 1983
- luni -

*

- În ultima noapte ai ~~visat~~^{visat} doi oameni. Atît. Pe Nichita Stănescu și pe EA.

Nichita dormea într-o aceeași cameră cu tine, totuși cînd te trezeai nu mai era acolo, ci pe un pat din camera vecină. Și tot timpul te trezeai și constatai că el nu mai este în aceeași cameră cu tine.

EA se doar pe gheată, pe un pînă, iarna. Apoi ai visat-o chelnerită, stătea lângă masa ta, în picioare schimbată, îngrozită. Ținea o tavă în mîini și, fără să te privească, aștepta un bacsis.

Visul tău s-a părut pueril. EA va ajunge chiar o chelnerită?!

*

- Auzi cîteva lucruri disgrațioase despre EA. De exemplu: că în

nimbăta despărțirii, la atenționarea:

"Tețelor, vin țoară să profesorii!"

EA se lamenta unei colege: "A, păi dacă vine ni Dumitrascu...". Ham!
Incredibil "de disgratio!"

*

- Ei i-ar fi fost "muzică" dacă te duceai la petrecerea aceea, nu s-ar fi nimerit bine că existi ni tu acolo. Tie, însă, nu ti-a "fost muzică" s-o duci la cina cu FĂCĂRA, s-o prezinti distinșilor Luca Pitu sau Lucian Văniliu, să scrii despre EA, te nu ti-a fost "muzică" că EA există.

*

- La Broșteni nu se mai primesc țete. E nevoie să vii la Borca. Cea mică ni dulce ti-a spus că EA îți va scrie că nu mai merge la Broșteni, ci la Borca. Dacă s-ar fi putut inscrie la Broșteni, or mai fi intenționat să-ți scrie?!

*

21 iunie '83

*
- L-ai văzut pe Adrian mintind
de foarte multe ori. Mai ales min-
tind femei. Poate că el nu era min-
imos niciodată, poate că era pre-
dispus la minciună de acele finte.
Ți amintesci că, în general, pe stă-
mă te-a prea mintit.

* 300, iunie 1983

- Multe zile tulburi. Ți amintesci
de cele de la Jari, singur, în casa
doamnei Livia Ruz, pe o ploaie
mărunță, în amurg.

EA - rămasă în munte. Contrariu
prin ultimele-i fulgere și eclipe.
Azi (miercuri). Luni te-ai dus
la Lunca. Pentru a evita o pediat
plicticoasă. L-ai căutat pe Marius.
Mai întâi pe EA. EA ni micile ei
ipocrizii care te îndurerează așa
mult! Poate că totuși teama
de a nu-i mai da atenție o face

nă se poate unit uneori. Va fi
pea tiria într-o zi! Giudul
într-un EA aplatizată toate însemnă-
nile tale din aceste CARTE. Nu mai
esti spiritual, nici profund! Ești
îndrăgostit în ti-e teama că EA
va pleca departe, departe. Si nu-ti
poti domoli îngurătatea fără EA,
fără speranta în meretisărilor EI.

Nici pentru exonerare nu ai mai
putut învăța din cauza EI. Și de-
neglează toate limitele cu o
mănsalantă aproape cinică. Boda
T este, fără doar și poate, una
din cele mai crude boli pe care
le-ai fi putut ține pe pământul
aestru în timpul tău.

*

- Jari, deci. Prietenii. Rovederea
lor te încurcă, ca de obicei. Si tu
EA îți lipsește mereu. Parcă ești

să-ti scrie un epitafor. Ultimul
Ar merita s-a ucizi pentru
ipocrizie. Poate că la fel de
mult EA merita fericirea precum
și MOARTEA.

*

- Orașul este hapsim, moleșitor
și plin de păuni. Miroase a
fândoseli și deștepti mărunți.
Din munti primești lucid și
dețapat transcurismul acesta
negustoresc, specific sufletelor
de orașeni.

*

- Singurătatea este prima uză
suspe pe pernele noastre inofensive.

*

- Un Virgil cutitaru jucind

Polser ni vorbind porcos cu
alti itivisi intelectuali" este,
denigrat, ~~o~~ scena disgratioasa.
Dar reala Polser pe bani, denigrat.

*

- Jucatorii de carti seamana
mult cu tirfele.

*

- Lucian Variliu s-a casatorit cu
Tolanda Dospinescu. Cum va mai fi
el dupa aceea?!

*

- Radu ti-a citit un manuscris.
Ti s-a parut bun. Minus ilogica
folosire a timpurilor verbale: pentru
ca i vorba de neptinta de a le
flori, si nu de ingeniozitate lingvisti-
ce.

*

*
- Citești un poet interesant:
Andrei Roman.

*
- Dacă treci cu bine de examenele
de acum, vei avea o vacanță
lipsită de criterii necesare.

*
- Raveca. Pentru ele, întotdeauna
phalusul este presunțioasa definiție
a prieteniei intelectului cu
Timpul. Pentru ele, phalusul
este trenul care operează și nu
le lasă în urmă puști.

* Jari, 29 iunie
1983

- Și iarăși îți amintesc că
Violeta Sibaniă o biniu pe EA

de lipsă de caracter — după
inexplicabila-i purtare (a lui T.)
la finalul anului acesta de
noastră.

* Joi, 1 iulie 1983

- Tîngul starilor, „Cucuteni 5000” — în
secolul Copoului. O minunatie! Te
preumbli prin culorile de Horea,
Oboga, Marginea, Halmagel. Chiar
ni cumperi cîteva ulcele ni vase mi-
numate! Cu Lucian ni Jolanda. Erau
acolo ni Ștefan Oprea ni Constantin
Pricop.

*

- Nu dai examenul de lingvistică.
Profesorul are ceva în familie. Scamindă.
Nu e rău. Altfel l-ai fi picat
sigur.

*

- Într-o seară, în bașca Casei
Studentilor, ni vizionezi șapte filme
experimentale de Cineclubului din Arad. ni
Printre autori: Ioan T. Morar, poetul.

O figură" — vorba lui Luca Pitu
(cu care face lungii plimbări prin
Căpou).

*

- EA nu a dat nici un semn de viață
până astăzi! Ce să mai spui?!

* Joi, 3 iulie 1983

- A venit o scrisoare de la EA.
O scrisoare pe care o așteptai mult
dar cu alt continut. Răutatea ei
ni mai ales lipsa-i de înțelegere
atingeau stupiditatea. Ai plecat
ca un mort de la Casa Popor.
Acasă, plîns ni îndurerat, sînge
ti-a izbucnit cu furie, pe nas,
pe gură chiar. Te-ai precipitat
spre toaletă, nășinat, trist,
ametit, cu tricoul plin de sînge
cu chipul însîngerat. Te

spălai și plîngeai. Revenit
de perete, ca un om care
moare. Poate niciodată nu
te-a durut așa mult nedreptatea
pe care ti-o face cineva. Cuvintele
și te-au îndurerat peste mă-
sură. Toată viaa ai fost omțit
și nenorocit. Putea ucide altcineva,
dar nu pe tine. Cum de poate
fi atît de rău, unde poate tine
atît de puțin, oțita lipsă de
înțelegere?! Ai fi atît de simplu
și ai puterea s-o urăști! Dar
nu poți. EA este o ciumă pe
care o iubești. Îți dai seama
cîi Frelonie să renunți la ea
și nu ai puterea s-o faci.
Te-ai atăsat prea mult de ea.
Poate că e un suflet minor,

poate că e în primul rând o
ignoranță, dar poate că nu e
asa ci e doar nea, cumplit
de nea! Scorpie de mîine?! Nu
cadavrul de mîine.

I-ai scris seara, Trebuie să
te eliberezi cumva, te durea
pieptul de atîta mînmire, te
dureau inima și creierul.

Noaptea n-ai făcut decît
să te abuciumi și să plîngi ca
un pusti. Vialăști așa mult,
ai făcut atîtea pentru ea! De
e n-are măcar puterea de a
fi politicoasă, cu bun-simț?!
De unde atîta lipsă de înțelegere
din partea ei? De unde atîta
orgoliu?! De unde atîta ipo-

criză agresivă?!

N-o intelegi si totusi e vezi
ca pe e minimal, ca pe e
zeita! Poate esti orbe, dar
esti un nod al iubirii pe care
i-o porti. Atita gind bun pentru
un om care poate ca nu merita
nici sa-i zimberesti!
Esti tare descumpănit!

*

- Te gîndesti la stupizarea
unor astfel de situatii, la ADIO-ul
ei. Deci omul care te iubeste cel
mai mult devine un nimic ~~pentru~~
~~ca~~ - o zi, bun doar de alungat
si urit. Omul acela este de
neimportat după atitea clipe mi-
nunate, după ce ca acel om nu
ti-a făcut nici un rău.

Poti să vorbim cu incultii, cu
stăpîni și totii acei oameni pe
care cel puțin îi soluti dar pentru
care nu ai nici un gram de
iubire, în schimb poți da
dracului defintire pe cel
care ti-a daruit mari bucurii
și mari clipe de iubire, pe
cel care te-a făcut să fii
altceva, un om mai bun
și mai feros.

Cît de ciudat și nedrept
poate fi!

*

- Înțelepciunea ta stă în
destinul tău. Ești poet. Deci
nu trebuie să mergi la chereș

oricui.

*

- Există un moment al fiecărei zile în care orice om este umilit. Chiar și cei mai distinși și rigizi locuitori trăiesc zilnic umilinta. Cum? Când? Atunci când mănâncă. Și vezi eplescându-se deasupra farfuriei, gîrlbovi cel mai des, pierzîndu-și aproape orice distincție.

*

- Examenul la franceză. Al. Calinescu îți dă 8, nota cea mai mare 'între cei ~~ce~~ care ți dat examen azi.

*

*
- zile însorite și mișcătoare.

T. — nume al crimei acum!

*

- Păcat de tot soarele în
care ai crescut mereu cu
potimă!

* Jori, 5 iulie 1982

- O surpriză : Elena Jacob. Ju-
mătate de oră. Era tot minun-
nată.

*

- Examenul la literatura veche.
Cu Elvira Sorohan. Ți pune 9
lăudându-te excesiv „pentru
stilul tău”, „gîndirea-ti foarte
profundă” etc. Doamna aceasta
foarte plăcută (care, ți a-

minutesti, anul trecut, suprascriind
catindati la una din poezii, citea
, le Trouite' du desespoir" te-a
enveninat aratindu-ti pretuire
ni tare multa incredere!

'Multumesc, stimata Elvira So-
rohan'!

*

- Lecturi prelungi din Cantemir!
Iti garentez exceptional! Si ti se
pare ca fi primul mare poet
al romanilor. Da, poet!

*

- Un vis: Dumi cea dulce se
joca minunata cu o masina
complicata. Lili iti spunea ca vine
la tine cu masina de 15,40. Elena
Ps. era in balconul acelei case care
era chipurile a lui Lili. Elena
Ps. era trista. EA stiau ca e an

acea casă. Dar nu știu de ce
nu ieșea afară. N-ă vedea.

*

- Un pasaj din scrisoarea lui Neti
Marinescu primită azi pe adresa
Casei V. Popor:

"Azinoapte am visat-o pe T. Spu-
nea că, dar-a terminat, e hîndă
întocmai așa felului și x-întîmpl
Că Domnul a dat și Domnul a
lucrat. Face-se voia Domnului
fără ca sufletele voastre să
lăcrimeze prea mult. Amin."

Dulce Neti!

*

- Căldură mare. Fotbal cu
Lucian Vorilă, Adrian Alui Gheorghiu,
Livia Antonesei, Al. Călinescu, Ion
Holban, Dorin Spineanu, Valeriu

Gheorghel, Ștefan Oprea, Mihai
Dinu Gheorghiu, Dan Giosu, Marcel
Vârlan, Liviu Cangeopol, Dumitru
Pană și Dan Morileanu.
Dar erăți prea mulți, totuși.

*

- În fiecare zi treci pe la Casa
Popor, locul acela sfânt! Lucian
este și rămâne unul dintre cei mai
buni prieteni din câți ai.

*

- Gîndul că EA moare te mișcă
și te va mișca mereu. Dar nu ai
invențiat tu viața. Altcineva s-a
ocupat cu aceasta.

* Jasi, 8 iulie 1983

- Orisezi pe EA. Toată noaptea.
Venise la tine, frumoasă și
afectuoasă. Și umblăți primăverii
și prin păduri. Și vă iubeați tot

Timpu' ni va intelegem ca
niciodata. Si, inca o data, Et
era nespus de placuta!

*

- Sora Ilenei B. Prin Lucian, o ajuta
sa stea undeva in garda. Fara plata
Va da exameni la stiinta economice.
Ar fi o bucurie deosebita sa neuzes
ca ni Ilena si ea!

Luca Pitu, indragostit pina la
majoritate, prea curind, de Coca.
Dehul!

*

- Esti dorit de oras. Plictisit.
Vrei sa pleci in munti. Si ti-e toro
dor de EA, chiar daca nu sa
mai veni sa te vada! De ce?!

*

- la ora 11 sunt deja 30°. Apa

a fost în toate aceste ultime
zile! Miine ei examen la linguis-
tica. Pe urmă la filosofie. Observi
că memoria ti-e slabă! că res-
pinge consecvent ceea ce-i
dai spre îngurgitare.

* Jari, duminică, 10
iulie 1983

- Tei examenul de la lingvistică.
Nota 8. E-n regulă! Nu poți
memoriza toate năvălăile
fixiste.

*

- Un telefon la P. Neamt, Ra-
vești. Pentru a afla ce-a făcut
Ileana B. la examen. Bucurie!
A reușit! Te bucuri nespus pentru
prima ei victorie împotriva

unei instituții! A luat 8,90
la română (tu ai învățat-o
la română! — dacă trebuie
să-i precizezi ora vreunui fi-
listin de la Mădeii) și 3,26 la
matematică.

Te duci la Coca, sora ei, pentru
a-i duce vetea cea bună!

Sint-oderoș, te bucuri tare
mult pentru Ileana!

*

- Un vis totalmente idiot în
noaptea trecută: parcă mergeam
Radu. În orice caz, ti se orăta
momentul lui, o lespede mică
de la lăptărie. Tu plingând încă
dat. Vis idiot!

*

*

Miine : examenul ultim, la
filozofie. Ai fi atit de bine
si treci si de aceasta intre-
bare oficiala!

*

- Si toturi nu trece o zi fara
sa te gindesti la EA, fara sa
ti-o amintesti cu deosebita
placere, cu dor. Dar si cu amă-
năciune. Poate ca EA are dreptate
spunind ca nu sinteti "ficuti
unul pentru celalalt", dar nu
ai puterea sa recunosti. Pentru
ca ai investit prea mult din
viata ta din acest timp in EA.

*

Jari, Miulie

1983

*

- Student în anul II.

Finish! Ai fost penibil la examenul de filosofie! Doamna Puha se mintea zănată rînd-te dea numai 6. O altă doamnă care te laudă exersis, deri furesei penibil. Nu crezi că ești atât de deștept pe cît cred dumnealor. Cu memoria sdrentuită, obosit, nu puteai să minuiesti concepte (desori sterile) și să faci caz de ... cunoștințele tale filosofice. Un accident! Așa zicea și Elena Puha, examinatoarea dar ai terminat cu serinua.

Furesei tare obosit. Încă ești. Dar te însenuează gîndul că ești în anul II. Tu n-ai cu Adrian ("tot 6 ani la filosofie!") ninteti primii studenți din anul I care au trecut în anul II.

*

*

- O vizită la bunul Lucian! Tolanda era goală nule un ceapof. Si era desorbit de frumoasă înălțată oza.

Luca Pitu ti-a dat cărți pentru vara acasă : Sade, Bataille, Jarry. Erotism ! Linguistik !

* 12 iulie 1983,
Dani,

- Acasă. Te bucuri așa mult de ~~ceea~~ ce numai muntele îți poate da !
Nicăieri nu e mai bine ca acasă !
Nicăieri !

*

- Divort, deplin. T. gînje să facă afirmații foarte grave și neadevărate. O scrisoare de la' ea, scrisoare pe care o arunci pe foc, scrisoare ce continua o răutate ientă din comun. Afirma că

ai vrut să-ți bati joc de ea,
că ai avut această intenție! Este
de-a dreptul revoltător, jenant
pur și simplu nu poți înțelege
cum de ajunge la asemenea
gânduri blasfematorii, cum de te
poate abătura gândului mizerabil
T. dovedește până la urmă o
crasă lipsă de caracter. De acestor
fe temerari; să nu fie nea. Si
este de o răutate care o face
de-a dreptul stupidă. Excesele
tale de bunătate, dorința de
înțelegere și luciditate, rugămintea
de a avea puterea să ierte, acestea
toate o îndirjesc și mai mult în
răutatea-i, la fel de om poate
fi acela care-și face din încăpă-
ținerea într-o răutate un program
de viață?! Este T. o eroare
a existenței tale?! Posibil? A orbi

Poate - a orbit din incultură și
lipsă de educație! După cele scrise
de ea în mod repetat nu mai poți
să răspunzi ca un miel.

Te doare foarte mult ceea ce
a ajuns să fie desu niciodată nu
ai avut vreun gând rău pentru
ea, desu meren i-ai arătat numai
gânduri curate și ai făcut pentru ea
numai lucruri "bune".

Poate că e complexată de propriile-i
reputințe, poate e supărată pe
alte lucruri și i-i mai ușor să
de-a vina pe tine. Uricum, e de-a
dreptul urit ce face acum. Meta-
morfozarea ei este mult prea
rapidă și devine de neînțeles.

*

- Ai fost la Liana Rares și împreună
cu ea te-ai dus la Marius. Ai
chemat - a pe T. Era acolo. A trimis

răspuns că nu este acasă.
Foarte urât și ucenț gest al ei!
Când nu ai ceva nu ai nici ce
pune în loc! Educație, de exemplu
poate!

Mare păcat că a putut ajunge
așa, mare păcat! La ce-i va
folosi. Va fi o negura între
stoluri de fum. N-o va vedea
nimeni și nu o va iubi nimeni
Vor alege 'partial pentru că ea
înșăși este un partial. Se va
face că este om dar va purta
în loc de inimă o cârțită. Nisipul
respirației sale nu va aprinde
nici un poem. Drumurile tot
mai îndepărtate dintre voi
se vor fieri uneori în guri de
serpi. - Cine ești tu? o va

intreba cerul. Nu-i va răs-
punde nimeni.

*

- N-ai s-o poti uita pe T. cea
minunată, cea demnă. Dar va
fi prea puțin. Nici măcar o
carte nu ne "opărea" de uitare. Fi-
taturi, "Tratatul de eretică" s-a
sfârșit din cauza ei.

Ești tare mălmit și nici nu poți
crede că ea a devenit o
crimă a acestui timp. Era altfel,
o învățare altfel, vorbea cu
totul altfel. Buna-ti credință
nu-i bănuia deloc mlaștinile,
șigura, nimicul. Ești contrariet
și mălmit. *

Amin?

Broșca, 14 iulie
1983

*

- Nu poti face absolut nimic pînă seara! Epistola de la T. te-a distrus. Nu reusesti să accepti una ei. Pentru că nu are motive 'omenești'. Ți scrii cîteva scrisori. Te rugă pe fiecare în parte. Ți scrii una lungă. Dar mai mult ca sigur că pînă mine o vei ruga. O iubești respus în primul rînd pentru că ai învins din cauza ei o carte. Nu poti trăi fără ea acum. Este cîmpit ceea ce simți. Niciodată n-ai iubit atît de mult!

*

15 iulie 1983

- Nu mai puteai face nimic. Nu puteai citi, nu puteai dormi, nu puteai trăi. Te-ai dus la Lunca. Ai vorbit cu mama ei, credeai că i-a spus ni ei fel de fel de lucruri aiurea. Mama ei a fost încă o dată o femeie deosebită

Părin după aceea (la Marius) a venit
în ea. Era la fel de dulce! Și fu-
ră atât de dor de ea!

După două ore v - oți reîmpăcat.
Erai atât de mulțumit că simlești
din nou, că a redescoperit cum era,
cum trebuia să rămână acum!

Toată ziua ai fost vesel după
aceea! Doamne! Marius T. e tot
ce ai mai rămas în singe după pier.
Acum. Te biblăie de atâtea mulțumire.
Măritorul!

* 16 iulie 1983

- Marius. Talentat. Texte foarte
bune.

Continuă să încerce să plece de la
Galati. Totă ce i-a scris diri-
gintele lui de la acel Liceu de
marină, tatălui lui Marius.
Este grafia exactă a aceluia analfa-
bat pe post de profesor. Poftim:

„Domnule Zigane.

Voi facem cunoscut că comportarea
fiului dumneavoastră Zigane
Marius din clasa a- $\bar{X}$ -a H a
liceului de Marină Galați a lărat
foarte mult de dorit fapt ce a făcut
ca să i se de-a nota patru la
purtare pe trimestrul III.

Voi informăm că din totalul de
18 zile de practică ce trebuia efec-
tuată efectiv fiul dumneavoastră
nu va prezenta decît la patru
zile restul motivînd că fiind
îmvoit de tovarășul diriginte
lucru cu totul neadecvurat.

Într-o discuție purtată cu toa.
profesoară Duma a afirmat că
toa. diriginte la îmvorit de la
practică lucrul neadecvurat.

Discuția purtată dintre mine

ni tov. profesora Dumă am
ajuns la următoarea concluzie
că fiul dumneavoastră a încercat
să ne mintă atât pe mine cât
și pe tov. profesora Dumă re-
feritor la practică, la învătătură
comportarea la gardă.

Regretăm comportarea fiului
dumneavoastră și sperăm că
veți lua măsurile ce se impun
în astfel de situații.

Galati 13-VII - 1983

Prof. diriginte - IX H "

*

- Deci iată ce-a ajuns limba ro-
mână în liceele din România.
Totă sistemul de învățămînt
românesc!

*

*

- Ţi amintesti obişnuinţa - Ţi ca
atunci când intrai în biserică să pui
pe chipurile sfintilor să te uiti
cu atenţie, încercând să identifice
în chipul vreunui sfânt chipul lui
T.

Până acum nu ai găsit-o în iconă

*

- Dimineaţa te găseşte liniştit. Pentru
că EA a surziat. Pentru că a vrut
să EXISTE. N-ai iubit niciodată atât
de mult o fată! Absolut niciodată
E cea mai profundă „deviaţie” a
Ta de până acum şi, mai mult
ca nicur, până la sfârşit.

*

17 iulie 1983

- T. nu era acasă, totuşi, când
ai trecut pe la Marius' pe 15.

*

*

- Semential mirosul lanurilor
de porumb dupa ploaie. Aceasi
senzatie ca atunci cind dormi
intr-un lan de trifoi. Ametitor!

*

- Ted Astaire. Un sinonim al
dansului. Fascinant!

*

- EA. Te gindesti la EA, acum, cu
atita dragoste si multumire!

*

17 iulie 1983

- Lectura intimplatoare: „Luni,
marti, miercuri...”, jurnal al
lui Radu Beligan. Dar multe pa-
gini interesante!

*

*

- Pagini din Borges! Admirabil!
Un mare scriitor, unul dintre cei
mai mari scriitori mari!

*

- Bucurie pe care o simți în fiecare
oră: reîmpăcarea cu EA.
D-ne, uit de mult o iubesti!

*

- O scrisoare către Livia Stoiciu.
Soția lui, Doamna Popa, a fost premiata
de ed. ALBATROS cu o carte de onoare
Minimot! Te bucuri uit de mult
pentru ei!

*

- Aseară. O stea în buduar. De
data aceasta nu comesea ca su-
premă indiferență. Carne. Spasm
Svinul. Dragostea e de mai
multe feluri. * 18 iulie 1983

*

Căldură mare. Toturi un drum
la Lunca. Îl cauti pe Marius pe
lingă Bistrița. Te însoțete Dumni.
Dumni e nevastă mai mică a lui T.
O dulce. Polondă, nu satenă. Plăpîndă.
Cu un simbet descris de gratios. Cu
ochii ei senini, pătrunzători. O fată
dulce, sorbăreată. O plăcere să umble
cu ea! Dumni ti s-a plîns uneori, la noapte
că o dor ochii! Se pare că are o afecțiune
în acest sens. Știi însă că are probleme
cu plămîni, motiv pentru care nu are
voie să facă baie în Bistrița. Dumni e
unul din acei copii tăceți simpatici
pe care nu-i uiti. Repeti: compania ei
rămîne dintre cele mai plăcute.
Te duci cu ea pînă la podul de
la Franin. Marius se rălăda acolo.

*

O-ntilnerți și pe T. Ti-a simbit
jurnal de departe. Era tare dulce!
Nu vorbea mult dar te bucura

semnătatea ei. Camu zece minute
ai văzut-o. În pantaloni scurți,
albastri, cu o cămășă (bluză) albă,
cu părul strâns la spate. Gratioasă
Avea o geantă. Se ducea pînă în
Franin. Cînd a depășit băieții de
pe pod, ai observat că a ținut geantă
la spate, încercînd pînă să-și
opere coapsele de privescile posibile
care rămăseseră în spattele ei.

*

- Nete îți scria bună, cu amărăciune
faptului că mama ei e pe punctul
de a rămîne ologă (!) și că o duce
la Amara. În plic erau și zece
vederi de prin țară, ~~prin~~ vederi
prin care Nete îți propunea o călă-
torie pentru a te odihni și liniștii.

*

*

- Citești: Georges Bataille. "Le mort". Nimic de spus. Doar că n-ai mai citit ceva asemănător.

*

19 iulie 1983

- Jeri ai fost la scodă. O odănoare festivă. Zece ani de la pukuș expeditie cu copii a doamnei lungu, cea profesora mereu plăcută sufletului tău. Copiii aceia vorbeau despre fel de fel de lucruri, despre întâmplări mărunte și plăcute care le-au rămas în memorie. Una spunea despre faptul că - n 1975, la Sulina, s-au întâlnit cu poetul Bural D. care era - n armată acolo. Te-ai gândit că această e viața, toate aceste mici lucruri pe care nu le uităm.

După aceea, cu citiva profesori, te-ai dus pe Borca, la "Borcut". Un chef plăcut. Poate și pentru că ea e și tare frumoasă și compa-

ni-a nu-ti displacea, fiind
musei samerei de treaba.

*

(dintr-o scrisoare către Dan
David)

„Știu că ești un om bun pentru că ești
limbut. Și pentru că podul tău cu fire
scîntie uneori din toată cucuta
pe care-o imblinzesti, năvesc
limbutia ta cîntec. Bărbații și
scriu în mod obișnuit puțin, ei vor
cu orice pret să pară dinți de perso-
nalitate. Folosesc acești termeni
neapți intrucît cei care-mi scriu
telegrafic nu-mi pot arăta glorio-
ca pe o vînt, și n-o bat în creier
(o, această codolătură ticăloasă
care ride în mijlocul febului! -
un entimplător vorbesc de ea în
„Tratatul de eretică”; à propos,
Joan Hus spunea că „un heretic

nu-i un criminal" — și mă
gîndesc acum dacă un acțea-
curintele pe care trebuie să le pun
la începutul acestei reprezentări,
cartea!) ca pe o haină dulce.
Femeile și mi scriu pantagruelic, re-
flexe ale libidoului, poate!

Cochaurii cîrui lor și mi vor rămîne
mereu buni de citit și preambulată
prin cei ochi de care nu ai am, prin
cele mîngîieri de care nu ai avem,
prin cele nopti în care mă întind
ningur în iarba, cu fata în jos
(o lespede pe ~~pe~~ buciul țărînei), și
pling.

...
Sînt dovit. Ai văzut vreodată un
război de țent de care nu se amînă
nici babele? Ei bine, sînt dovit
ca un război de țent uitat. Cînd
eram puști și mai juram "guzile"
vecinilor (mă fascina coloritul

acelor ghemotoase de lână toasă,
ni le ascundeam într-o ladă
cu nisip, alături de mercuri, de
suni făceam de lucru pe mule itele
ni "vatalele" troscăitoare. Pe
 vremea aceea n-am văzut nimic
mai frumos decât pulpele femeilor
încordate pe stîngăile acelea, un
fel de pedale lungi cu care schim-
bau (prin apăsare) macazul itelor.
Un nărbos de țesut fără pulpele
unei femei este un dezastru, brica
a eroare. Închipuie-ți, de exemplu
a cîmă soldătească în locul unei
pulpe, sau un bocanc! Așa ceva
nu se poate vedea mule ite. Și nici
să nu ne închipuim.

...

Sulina ... este o halcă bună
din viața mea.

...
Tu nu simți uneori nevoia să te
risipești ca să te poți aduna în a-
celorî podmol de, într-odesevăr,
neasemnită limbă românească?!

...
Diubesc așa mult încît să fi în
stare să s-aucid! Fiecare e blestemat
cu o săgăună prin care rarea pune
simți dulci! Toată neburnia și
pervertitatea din mine plîng întru
această T. Sînt mîndru și fericit
și mihnit!

La sfîrșitul lui iunie am corit
toată cînta din livada pentru a
nu a memi Tudorita.

...
..tineam un jurnal din 1969.
Por jurnalul acela se bilbîia în
jurnal filmelor și al citorva putori
care mă învățau la școală. De fapt

nu mă învătău nimic, pentru că
nu-mi amintesc nimic din orele
lor!

...

Să nu te îngeri că nînt un prăpăd

...

Nu te cred cînd vorbești de direcțiile
„poeziei tinere” pentru că desi nînt
profund solidar cu toate zbaterile
tinerilor noștri prieteni și... colegi
eu nu-mi permit să parlez poezia
nici măcar în numele statisticilor
de ajuns de au. Se vorbește atît de
mult despre unii și atît de puțin
despre alții, încît, desigur, peste
patru sute de ani se va ști cine
purta azi nedîngota dintre popoșal
și leproși, și cine era rege și victor
în noroiul... altora. Într-o vreme
în care se poartă bare ori nu se

poartă nimic, mi-e mi-e dor de
joben. Unele femei sînt mai
transparente decît chilotii pe carei
poartă și unele sînt mai "dinoare"
decît butile cu vin vechi. Eu
pot alege "orice din această devol-
mărie de semne, poate tocmai pentru
că nu vreau să cataloghez și
nu vreau să cred că o opinie este
întotdeauna o fericire. O opinie
este un prag. Dar pragul nu-i
nimic fără pari."

*

- E totul înmărat, bate vînt și
hă hă - e neapăs de dor de EA!

*

21 iulie 1983

*

Neti Marinescu: „Ce bine-ar fi
dacă am fi amândoi într-un loc
partiu, să ne înțelegem tăcând,
nimindu-ne din când în când cu
cite un zimbet sau cu cite o
strângere de mână. Cred că nimeni
nu mi-ar înțelege tăcerile mai
bine decât tine. Și nici felul meu
de a fi.” Cuvinte dintre cele mai
frumoase din contextul - cu spus.

*

- Crești și azi, desigur, că fericirea
incepe de la doi, dar te îndoiști
c-ai ști ce semnifică acest cuvânt:
fericire. Doi este deja o opțiune
Cel mai des această opțiune duce
la fatalitate. Te referi la acea
fatalitate a banalului, a com-
plăcerii în obiznuițe ce nu pot
releoa niciodată și adevărat

